

II Petrus 3:13

“Maar wij verwachten, naar Zijn belofte,
nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarin gerechtigheid woont.”

Gemeente,

Deze zondag is de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Dat begon vorig jaar met de 1^e adventszondag. En zo we alle heilsfeiten van de Heere Jezus langsgegaan: Zijn geboorte met kerst, Zijn sterven met Goede Vrijdag, Zijn opstanding met Pasen, Hemelvaart, Zijn uitstorting van de Heilige Geest met Pinksteren. En dan is het wachten op het laatste heilsfeit. Zijn wederkomst. En voor de cyclus weer opnieuw begint, met de 1^e adventszondag volgende week Deo volente, staan we daar bij stil vandaag: laatste zondag kerkelijk jaar. Tegelijk avondmaalszondag: Jezus komt. En tot zolang zal het Heilig Avondmaal bediend worden naar Zijn eigen woorden: doe dat totdat Hij komt. En om die verwachting levend te houden heeft Hij het Heilig Avondmaal ingesteld.

De verwachting van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Nieuw. Dat was door de zondvloed niet gebeurd. Dat was verschrikkelijk, dat water van de zondvloed. Maar het had de aarde niet veranderd: na de zondvloed kwamen er nog aardbevingen en overstromingen. Stierven er weer bomen en dieren en mensen. Het verderf was er niet uit. De kiemen van het vergankelijke waren erin gebleven. Het was een aarde met dezelfde patronen als voor die tijd.

Maar wat het water niet kon, zal het vuur wel doen. Het vuur waarmee Jezus wederkomst gepaard zal gaan. Dat vuur zal over de aarde gaan en al haar elementen, bestanddelen. En dat zal zo diepgaand zijn, dat door dat vuur alle kiemen van verderfelijke en vergankelijkheid zullen worden uitgezuiverd. Alle kiemen van aardbevingen en overstromingen, tyfones en windhozen worden weggebrand. Dan zal de aarde werkelijk nieuw zijn. Zonder kiemen van natuurrampen, die zullen er niet meer zijn. Zonder kiemen van vergankelijkheid: bomen, dieren, planten, mensen zij zullen niet meer ouder worden, niet meer gebrekkig worden en sterven of afsterven. Dat is pas nieuw: nieuwe hemelen en nieuwe aarde: en daar zal geen dood meer zijn, noch rouw, noch gekrijt, noch moeite, want de eerste dingen zijn weggegaan, het is alles nieuw geworden.

En er zal gerechtigheid wonen. Alles en iedereen zal volmaakt zijn plaats weten. Zal in de juiste verhouding staan. De mensen die daar zijn, Gods kinderen, zullen recht voor God staan. Zullen alles opvangen van Hem: alles wat Hij afstraalt: heiligheid, vreugde, vrede, heerlijkheid. En daarmee vervuld zijn. Zonder stoorzenders, zonder iets wat daar afbreuk aan doet. God de overvloedige fontein van alle goed zal hen vervullen. Zij zullen alles opvangen en vervuld zijn. En alles en iedereen zal naar elkaar toe in de juiste verhouding staan en zijn plaats weten. Niemand zal een ander ook maar iets misgunnen of verdrukken. Gerechtigheid. Volmaakte vrede betekent dat ook. En die zal er wonen. Blijvend dus. Duurzaam, eeuwig.

Zo'n nieuwe hemel en nieuwe aarde komt er. Zeker weten? Hoezo zeker weten? Omdat je dat aan ziet komen? Omdat je ziet dat het die kant steeds meer op gaat in de wereld? Nou goed, in de kerk dan? En je het voorspellen kan? Nee, naar Zijn belofte. Omdat de Heere het beloofd heeft. Heel de Bijbel door. En omdat Hij het beloofd heeft, daarom zal het ervan komen. En dan is het heel vaak zo, dat wat je met het blote oog ziet, juist er niet op lijkt. Dat dat in heftig contrast is met wat God beloofd heeft. Want je ziet in de wereld juist steeds meer natuurrampen lijkt het wel. En steeds meer onrecht van vervolging en christenvervolging, en steeds meer verdeeldheid tussen christenen, en steeds meer onrecht. Steeds minder glans van de kerk afstralen. Maar God heeft het beloofd! Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde waarop gerechtigheid woont. En daarom zal het komen.

En van die heerlijkheid is het Heilig Avondmaal, geeft God in het Heilig Avondmaal, een voorschot. Want brood en wijn zijn teken en zegel van de maaltijd van de bruiloft van het Lam. En een maaltijd staat voor vreugde, voor ontmoeting, voor goede verhoudingen. De Heere laat vanuit die nieuwe hemel en nieuwe aarde iets neerdalen bij brood en beker. Als een garantie: echt, Ik vergeet het niet. Ik gedenk eraan. Hier is alvast een onderpand. Een voorschot, dat tegelijk een voorsmaak mag en kan zijn. Iets van de gerechtigheid van vreugde en vrede met God geef Ik hier al in en bij. Mag je soms ervaren aan de tafel.

Maar wij verwachten. Wij. Wij die genodigd worden tot de tafel. En wie zijn dat? Nee, niet allen, niet iedereen. Tot Christus wordt iedereen genodigd. Maar tot de tafel worden zij genodigd die tot Christus gekomen zijn. Daarheen wijzen brood en wijn. Heel diep vond ik dat.

Brood en wijn zijn enerzijds een teken en zegel van de heerlijkheid van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Van het heil des Heeren. En anderzijds zijn brood en wijn ook tekenen van het sterven des Heeren. Van het fundament van het heil. Jezus' verbroken lichaam en vergoten bloed. Jezus' offer voor de zonde: tot volkomen verzoening van al onze zonden. Hebt u in de afgelopen week dat nodig gekregen? Opnieuw of voor het eerst? Jezus' offer. Want als ik zelf voor God moet staan. Al ik in eigen persoon moet voorkomen. En voldoen en het vonnis dragen. Dat kan niet, dat gaat niet, dat is eeuwig verloren. Hebt u Hem nodig gekregen? Zijn offer: om in uw plaats te staan en voor te komen? Dat Hij het voor u doet en waarneemt en opneemt en overneemt?

Dan wordt u genodigd. Dan bent u welkom aan de tafel. Anders niet. Anders staat u buiten het offer van Christus, buiten het heil, en op dit moment ook: buiten de nieuwe hemel en nieuwe aarde. Want daarop is voor niemand plaats die Jezus passeerde, die Jezus niet tot zijn deel heeft.

Maar dan wordt u genodigd: als u Jezus en Zijn offer nodig kreeg. Zijn verbroken lichaam en vergoten bloed alleen. En Dan is er al iets van te merken. Van die gerechtigheid van de nieuwe hemel en nieuwe aarde. O nee, het woont nog niet in ons en zeker niet op volle kracht. Maar: flarden, scheuten, lichtstralen ervan wel. Wat de catechismus zegt en noemt: dat ik het beginsel der eeuwige vreugde in mijn hart gevoel. Iets van vreugde in God. Iets van vrede met God. Iets van heiligheid, verlangen ernaar en dat is ook al heiligheid. Ja, dat is er. Dat schenkt Christus al hier en nu.

En het Heilig Avondmaal verzegelt ons: waarachtig, het wordt een keer compleet en volkomen. De Heere vergeet het niet. Het Heilig Avondmaal verzekert het in verdrukking, vervolging, aanvechting: Ik zal de volkomen gerechtigheid doen komen. De volle glans, de volle fontein, de volkomen en eeuwige glans en vreugde. Vrede en heiligheid. En het Heilig Avondmaal geeft er ook wel eens wat van. Een scheut uit de hemel, een straal uit de heerlijkheid. Aan de tafel of later, of een volgende zondag.

En daarom: wij verwachten. Daarom, in het leven met de Heere, aan de tafel, wij verwachten een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Daar zit wachten en verlangen in. Wachten, want het duurt en duurt. Het

is nog strijd en strijd. Het is nog op en neer. Hoogten en diepten. Wachten en verlangen: uitzien. Dat het meer en meer zal zijn, zuiverder en zuiverder. Voller en voller. De vreugde, voller en rijker. De vrede: stiller en zonder aanvechting en twijfel eromheen en erdoorheen. De heiligheid: volmaakt en niet zo doorkruist en niet zo lauw en niet zo met vallen en struikelen en zonder dat inwonend kwaad dat niet uit te schakelen is. Verlangen naar het volle. Voor heel de Kerk en de schepping. De Kerk nergens meer vervolgd, de schepping nergens meer geteisterd. Verlangen.

En wachten, en helaas, helaas dat wachten heeft ook wel eens tot gevolg dat het wegebt, dat het verlangen uitdooft. Daarover kan ik me dan schamen, wegschamen voor Hem. Maar de Heere rakelt het vuur weer op. Hij doet het verlangen weer opleven. Zozeer soms dat Guido de Bres kon zeggen: daarom verwachten wij die grote dag met groot verlangen om ten volle te genieten de beloften Gods in Jezus Christus, onze Heere. O Heere, geef dat, werk dat bij brood en beker. Ziende Uw liefde. Hoe lief U mij hebt gehad. Ziende Uw heerlijkheid. Hemelse heerlijkheid, bruiloftsheerlijkheid. O Heere, geef het mij, naar Uw belofte, aan Uw tafel. Amen.